

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 305. — ŠTEV. 305.

NEW YORK, MONDAY, DECEMBER 29, 1924. — PONDELJEK, 29. DECEMBRA 1924.

VOLUME XXXII — LETNIK XXXII

MUSSOLINI KRIV SMRTI MATTEOTTIJA

Mussoliniju pripisujejo krivdo, da je bil socijalistični poslanec Matteotti zavrtno umorjen — Rossi trdi, da so bili vsi fašistovski zločini posledica sovraštva in strahu ministrskega predsednika. — Mussolini je brzojavnim potom naročil umor Matteottija.

Rim, Italija, 28. decembra. — Včeraj zvečer je bil objavljen v nekem odličnem rimskem listu pogovor, katerega je imel baje Signor Rossi, eden glavnih pristašev fašistovske stranke, s časnikarskimi poročevalci. V tem pogovoru je Rossi obdolžil Mussolinija zločinov, katere pripisujejo njemu in radi katerih se nahaja v ječi.

„Vsa fašistovska našilja, katera pripisujejo meni, so bila izvršena z odobrenjem ter sodelovanjem Mussolinija. Umor poslance Matteotti-ja je bil državni zločin, porojen iz strahu in sovraštva Mussolinija do vseh drugih strank.“

Rim, Italija, 28. decembra. — Opozicijsko časopisje je priobčilo faksimile takozvanih „Spominov Rossija“, katere je spisal Rossi v svojo lastno obrambo, ker je bil prej načelnik fašistovskega časnikarskega urada. Rossi je bil aretiran, ko se je izvedelo, da je fašistovska stranka započela umor poslanca.

Rossi se je dne 22. junija tekočega leta izročil policiji, ki ga je iskala radi obdolžbe, da je bil glavni povzročitelj atentata socijalističnega poslanca, ki je pretil, da bo razkrinkal celo fašistovsko stranko.

Rossi je navedel številne primere, kako so bili na sprotniki fašizma prisiljeni zavzavati „castor oil“. Navedel je tudi oplajenje ter uničenje doma prejšnjega ministrskega predsednika Nitti-ja ter uničenje katoliških domov v Brianza okraju, katero je baje odredil Mussolini sam.

Rossi izjavlja, da nasprotujejo vse izjave Mussolinija glede sodelovanja z drugimi strankami njegovim lastnim dejanjem nasilja. — Ker se ne zadovolji z rešitvijo, ki je bila dosežena ob priliki njegovega pohoda proti Rimu in njegovega zmagozlasnega vstopa.

Rossi pravi v svojem memorandu, da je bila prestražena brzojava Mussolinija, v kateri se direktno naroča umor Matteotti-ja. Mussolini je odredil, naj se pošlje to brzojavko Farinacci-ju, voditelju fašistov v Cremoni, da naj fašisti napolnijo preganjanega s „castor oiljem“ ter ga nato še pretepejo.

Glede Matteotti-ja je rekel Rossi: — „Jaz nisem odgovoren. Štirideset dni pred atentatom sem prekinil vse stike z Duminijem, (ki je dejanski izvršil umor ali pa načeloval njegovi izvršitvi), ker mi ni bil veren. Ali si morete misliti, da bi poveril umor človeku, kateremu ne zaupam? Človeku, s katerim nisem sploh hotel govoriti?“

„Razventega pa bi jaz preprečil izvršenju umora, če bi bil voditelj zarote, ker je dosegel Mussolini vse uspehe, katere je potreboval v poslanski zbornici.“

Rossi ni povedal nikakoli glede izvedenja umora, a je skušal dokazati, da ni imel nikakih stikov z Duminijem. Priznava pa, da ima nekaj odgovornosti za napade, ki so bili izvršeni na poslanca Misurija in kapitana Fornija. Ti dogodki pa so bili baje manjšega pomena.

Rim, Italija, 28. decembra. — Pred objavljenjem predloge za volilno reformo je dospelo obvestilo ministrskega predsednika Mussolinija, v katerem našteva številne izpremembe, omenjene v predlogi in v katerem pravi Mussolini:

„Volilni sistem, ki je bil uporabljen pri volitvah preteklega aprila, je imel svoj legitimni izvir v posebnih okoliščinah, ki so obstajale ob onem času.“

„Namen takratne volilne reforme je bil, da se ne združijo pretežne večine glasov na posameznike, temveč na celo stranko. To je skušal uveljaviti fašizem v splošnem.“

„Tozadavna preiskunja je bila v skrajni meri uspešna. Pokazala je, da je inštrument popolnoma prilagojen razmeram.“

„Danes pa se je položaj korenito izpremenil. Danes je treba nuditi narodu možnost, da glasuje, ne le proti zastavi, temveč tudi za svojo lastno zastavo, katero si želi.“

Vlade niso vodili nikakoli sebični nameni, temveč le pomisleki, ki se tičejo političnega in moralnega reda.

ŠPANSKI KRALJ IN KRALJICA — ČASTNA ŽUPANA.

Madrid, Španija, 28. decembra. — Tukajšnji občinski svet je sklenil imenovati španskega kralja in kraljico za častna župana. Kralj je izjavil, da ba bo tako odlikovanje jako veselilo.

AMERIŠKI POSLANIK NA POŠTNIČNICAH.

Mexico City, Mehika, 28. dec. James R. Sheffield, ameriški poslanik v Mexico City, se je podal na kratke počitnice v Florido.

POŽAR POVZROČIL ZA DVA MILIJONA DOLARJEV ŠKODE.

Corinth, Miss., 28. decembra. — Tukaj je izbruhnil požar ter uničil dva mestna bloka. Povzročena škoda znaša nad milijona dolarjev.

DUNAJČANJE SO PREGNALI JAZZ-GODBO.

Berlin, Nemčija, 28. januarja. Konferenca dunajskih plesnih učiteljev je naprosila mestni svet, naj prepove jazz-godbo. Mestni svet je ugodil tej prošnji.

V EGIPTU NI IN NE BO TAKO HITRO MIRU

Vlada strank povzroča v Egiptu številne zarote. — Farmerji se nočejo udeleževati intriger proti Angležem, ker se boje, da bi izgubili dobavo vode.

Kajira, Egipt., 28. decembra. Problem angleško-egipčanskih odnosov, ki je dospel do kritične točke vsled umora Sir Lee Stacka, in odredbe, katere je nato vprizorila angleška vlada, je mogoče označiti le z eno besedo. Ta beseda pa se glasi: Vojna.

Vojna je temelj vseh akcij obeh strank v tem mednarodnem sporu. Anglija se zanima za Egipt v glavnem radi Sueskega prekopa. Največje zanimanje Egipta se tiče dobave vode reke Nil.

Anglija si je pridobila naravnost nevrjeten oprijem ter je zmožna prisiliti Egipt, da sprejme katerekoli pogoje, ki jih stavi, če hoče ohraniti svoje narodno življenje ter svojo neodvisnost.

Egipt je uveljavil pasivno resistenco, katere pa ne more izvesti. Naravna posledica tega je bila, da se je pojavilo nebroj zarotniških družb, kojih ena je izvedla svoje načrte ter zavrtno umorila vrhovnega poveljnika egipčanske armade, Sir Lee Stacka.

Problem dobave vode je poglavitni, — kot že prej omenjeno. Dokler bodo imeli Angleži Sudan ter kontrolirali dobavo vode za gorenji del niske doline, ne bo mogoč nikdo ničesar opraviti proti njim, razven če jih s silo zapodi iz dežele.

SMRT ZNANEGA KRITIKA.

London, Anglija, 28. decembra. Znan dramatik kritik in avtor znane igre „The Green Goddess“, William Archer, je tukaj menadoma umrl.

POTRES V ODDALJENOSTI 6000 MILJ.

Washington, D. C., 28. dec. — Aparati na Georgetown univerzi se registrirali močan potres, ki se je završil v oddaljenosti 6000 milj. Najbrž je bil potres kje na Japonskem.

PRAZNOVANJE NOVEGA LETA.

Pariz, Francija, 28. decembra. Pri praznovanju Silvestrova večera oziroma novoletnega dne bodo brez dvoma igrali poglavitno vlogo tukaj se nahajajoči Amerikanci. Amerikanci — večinoma gledališki igralci, bankirji ter njihove ljubice, so naročili iz rheimskih kleti dva vagona šampanjca.

ODLIKOVANA MAČKA.

Zgoraj naslikana mačka je dobila prvo nagrado na enajsti letni razstavi Mačjega Kluba v New Yorku.

PREDSEDNIKOVA ŽENA — ČASTNA DOKTORICA.

Pred kratkim je postala predsednikova žena, Mrs. Coolidge, častna doktorica prava na bostonskem vsučilišču.

ZNAMENJA NOVE NEMŠKE KRIZE

Radi Kolina ter sklepa zaveznikov se bo pojavila nova kriza v Nemčiji. — Pomirjenje Evrope je bilo preloženo na poznejši čas vsled nove odločitve zaveznikov.

Poroča Joseph Shaplen.

Berlin, Nemčija, 28. decembra. Konflikt med Nemčijo in zavezniški glede izpraznitve kolinskega ozemlja je predstavljal edino črno točko v letu, ki je sicer dosti pripeljal k pomirjenju Evrope.

Ultimatum je uničil tudi dober učinek londonske konference ter zadnje seje Lige narodov. Uničil je tudi dobre odnose med francoskimi in nemški proizvajalci jekla in surovega železa.

Nekateri tukajšnji politični krogi se boje celo, da bo izbruhnila nova ekonomska vojna med Nemčijo in Francijo, nakar bo dobila Nemčija vso prostost glede trgovskih omejitev, katere ji nalaga versailleska mirovna pogodba. V zvezi s tem je značilno, da so bila pogajanja med Nemčijo in Francijo prekinjena potem, ko so se uspešno vršila dva meseca.

DEMONSTRACIJE PROTI PŘISELJENCEM.

Adelaide, Avstralija, 28. dec. — Tukaj se je vršilo zborovanje delavcev, ki so odločno protestirali proti priseljevanju takih delavcev kot prihajajo sedaj v deželo. Delavci bi bili s svojimi demonstracijami kmalu povzročili resno vstajo. Demonstrante je razgnala policija.

Slovensko Amer. Koledar za leto 1925

smo že skoro razprodali. V kratkem času smo ga prodali več tisoč. Kdor ga hoče imeti, naj ga takoj naroči, ker ga je le še par sto izvodov zalogi. Cena s poštnino vred 40 CENTOV.

Oni naši zastopniki, ki še niso naročili koledarjev, naj se požurijo, da ne bo prepozno.

SLOVENIC PUBLISHING CO., 82 Cortlandt St., N. Y. C.

ZAVEZNIŠKI ZASTOPNIKI IN ZASEDENJE KOLINA

Zavezniški odposlanci, ki so glasovali za nadaljno okupacijo Kolina, so zahtevali natančne informacije glede razoroženja. — Naziranje poslanikov je, da ni nobene druge poti za sporazum.

Poroča Arno Dosch-Fleuret.

Pariz, Francija, 28. decembra: Svet zavezniških poslancev se je sestel včeraj zjutraj ter sklenil, — kot pričakovano, — da se ne bo izpraznilo Kolina in levega brega Rena dne 10. januarja, čeprav bo takrat poteklo pet let okupacije, kot jo določa versailleska mirovna pogodba.

Seja je trajala celih dvanajset minut, — kajti ni bilo treba drugega kot sestavi komunikacij na javnost, v katerem se glasi, da so odposlanci zaveznikov sklenili nadaljevati z okupacijo, ker se Nemčija ni razorožila in da bo Nemčija obveščena o sklepu zaveznikov še pred 10. januarjem.

Poslanci so stonili ta svoj korak potem, ko so se posvetovali s svojimi vlada. Iz celega postopanja je bilo razvidno, da so stonili ta svoj sklep v zavesti, da bo postal največje važnosti za mednarodno politiko.

Seje so se udeležili Jules Cambon v imenu Francije, lord Crewe v imenu Anglije, baron Avezano za Italijo, baron Išii v imenu Japonske in neki belgijski zastopnik. Sklep se je bil soglasen.

Razočaranje se bo brez dvoma pojavilo v Nemčiji vspricho te odločitve in tega so se odposlanci zaveznikov tudi zavedli. Izjavili so, da je treba priti do popolnega sporazuma z Nemčijo glede razoroženja in da ni mogoča nobena druga pot kot nadaljno zasedenje Porenške. Neki zavezniški zastopnik je izjavil:

„Najnovejše izdelovanje orožja v Nemčiji je najbolj resno vprašanje in treba je priti do sporazuma glede petih točk, na katere je svet poslanikov že prej temeljil svoj sklep vojaške nadzornosti. Uspešna vojaška organizacija, katero je ustanovil general von Seeckt, je v nasprotju z določbami versailleske mirovne pogodbe. Treba je ločiti policijo od armade ter skrajšati Reichwehr resnično na 100,000 mož. Treba bi bilo nadalje sprejeti postave, tikajoče se mobilizacij in sličnih drugih zadev.“

— Povsem naravno je, da si želi Berlin izpraznenje Kolina in to izpraznenje se bo vršilo, kakor hitro bo Nemčija zadostila petim pogojem razoroženja. Ne morem izpredvideti, kako bi moglo priti to izpraznenje prej. Čimprej se bo Nemčija zavedla tega dejstva, temprej bo okupacija končana.

Reakcionarni francoski listi navajajo običajne obdolžitve, obrnjene proti Nemčiji, a liberalni listi se omejujejo na dejstvo, da je bilo izpraznenje preloženo na poznejši čas.

Prištaši Poineareja izjavljajo, da se je politika sedanjega ministrskega predsednika Herriota napram Nemčiji izjalovila, ker je bilo treba še nadalje vzdržati okupacijo, a Herriot upa, da se bodo zmerni v Nemčiji poslužili te prilike ter prisilili kombinacijo Stresemann in von Seeckta, da odstopi. Francoska vlada bo vsled tega zasledovala z veliko pozornostjo sestavo novega nemškega kabineta.

Sklep, ki je bil storjen na seji sveta poslanikov bo mogoče uplival tudi na notranje zadeve Francije same.

NEMŠKI SKLEPI ZA PRIHODNJE LETO

Prva naloga, katero bo morala završiti Nemčija po Novem letu, bo sestava nove vlade. — Nemški predsednik Ebert skuša izbrati primernega moža za nemškega kanclerja. — Brez dvoma bo še enkrat naročil Marxu naj sestavi novo vlado. — Za nemškega kanclerja bi bil še najbolj sposoben dr. Otto Gessler.

Berlin, Nemčija, 28. decembra — Prva naloga, ki čaka Nemčijo v novem letu, je izbrati si novo in uspešno vlado.

Dežela je namreč že tri tedne brez redne vlade. Že 2. januarja zjutraj bo začel izbirati predsednik nemške republike primerne moža, ki bi prevzeli vladne vaje ter odpravili sedanji mučni položaj.

Za novi kabinet ni nobenih resnih kandidatov. Mesta so izpraznjena, prostovoljno se pa noče nihče zglasiti.

Ebertova želja je, dobiti v kabinet neodvisne moža, katerim je politika stranska, dobrobit dežele pa glavna stvar. Zaenkrat se bo Ebert še obrnil na kanclerja Marxa ter ga prosil, naj setavi nov kabinet.

Ako Marx tega ne bo hotel storiti, bo prišel vpoštev dr. Otto Gessler, ki je navdušen demokrat in republikanec, pa faktično ne pripada nobeni stranki.

Ako državni zbor ne bo hotel izreči novemu kabinetu zaupnice, bo vlada državni zbor znova razpustila ter bo začasno vladala brez parlamenta.

FRANCOZI NOČEJO PLAČATI DOLGOV

Francozi pravijo, da je bil denar, izposojen v Ameriki, pobrabil pred vsem tukaj. — Zahteve Francije temelje deloma tudi na dejstvu, da je bila vojna izvojevana v Franciji.

Pariz, Francija, 28. decembra. Francoski finančni minister Clementel je objavil pregled finančnega položaja Francije ter izjavil, da bi bilo treba na vsak način odstopiti del francoskega dolga v Ameriki, deloma raditega, ker je bila vojna vojevana v Franciji, deloma pa raditega, ker se je večino izposojenega denarja izdalo v Ameriki sami.

Poročilo kaže razventega, da je finančni položaj Francije zdrav, če se ne upošteva dolgov v Angliji in Ameriki, — ker so dohodki večji kot pa izdatki.

Po pregledu podrobnosti dolgov v Ameriki in Angliji, je izjavil finančni minister, da je francoski minister upravičen do skrajšanja dolga in sicer z naslednjimi besedami:

— Francozi so prepričani, da sta imeli Amerika in Anglija, ko sta priskočili na pomoč pravici, namen zabraniti zamoslavni Nemčiji, da bi vsillila svetu svoje tiranstvo.

— Razventega pa se je vršila vojna skozi dolga štiri leta na po-

ljih Francije in raditega bi bilo treba izdatno skrajšati obseg dolgov v Angliji in Združenih državah. — Razventega je tudi treba vpoštevati, da sta angleška in ameriška zakladnica kolektali že velike svote denarja v obliki davkov in da bi bilo treba odšteti te svote od skupnih svot, katere smo dolžni.

ŠESTDESET KRŠILCEV SUHE POSTAVE PRED SODIŠČEM.

V Newarku, N. J., se je včeraj zagovarjalo pred zveznim komisarjem Georgom S. Somerjem šestdeset kršilcev 18. amendmenta. Sleherni je moral položiti tisoč dolarjev varščine. Glavna obravnava se bo vršila v kratkem.

STAVKA KUBANSKIH ŽELEZNIČARJEV KONČANA.

Havana, Kuba, 26. decembra. — Kubanske železnice zopet redno obratujejo, ker so se včeraj vrnili na delo vsi stavkajoči uslužbenici. Vlada je le deloma ugodila njihovim zahtevam.

ZAROKA.

Zaročil se je znan slovenski slikar in tapetnik Mr. Anton Birk v Brooklynu z Miss Rozi Štifter. Čestitamo!

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU.

Danes so naše cene sledeče:
JUGOSLAVIJA:
1000 Din. — \$16.00 2000 Din. — \$31.80 — 5000 Din. — \$79.00
Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.
Raspisila na zadnje pošte in izplačuje „Poštni čekovni urad“.

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:
200 lir \$ 9.70 500 lir \$23.25
300 lir \$14.25 1000 lir \$45.50
Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 200 lir računamo posebej po 15 centov za poštnino in druge stroške.
Raspisila na zadnje pošte in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.
Za pošiljave, ki presegajo PETTISOČ DINARJEV ali pa DVATISOČ LIR dovoljujemo po mogočnosti še poseben popust.
Vrednost Dinarjev in Liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepravilno; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnapre računamo po ceni tistoga dne, ko nam pride poštni denar v roki.
POŠILJATVE PO BRZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO VAJKRAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.
Denar nam je pošlati najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 4887.

"GLAS NARODA"

GLEBENSKI DNEVNIK

Owned and Published by

Gwynne Publishing Company

(A Corporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDEK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers: 22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

100 copies for 100 days	100 copies for 100 days	100 copies for 100 days	100 copies for 100 days
100 copies for 100 days	100 copies for 100 days	100 copies for 100 days	100 copies for 100 days
100 copies for 100 days	100 copies for 100 days	100 copies for 100 days	100 copies for 100 days
100 copies for 100 days	100 copies for 100 days	100 copies for 100 days	100 copies for 100 days

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenim nedelj in praznikov. Vsega vsega in vsega vsega. Denar naj se blagoviti pošilja. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi priloži bivalično naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA" 22 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y. Telephone: Cortlandt 2275

IZPRAZNE JE KOLINA

Svet zaveznikov poslaništvu je sklenil, da se ne bo izpraznilo Kolina ter sosednega ozemlja, kot določa to versalska mirovna pogodba, na katero se zavezniki vedno sklicujejo.

Vsakdo hoče vedeti, kakšen izgovor so si izmislili zavezniki v tem slučaju.

Sedaj izjavljajo, da ni Nemčija zadostila svojim obveznostim, ki se tičejo razoroženja.

Medzavezniška vojaška kontrolna komisija je baje našla v Nemčiji par tujih zalog vojnega materiala, drugačnega kot dovoljuje Nemčiji mirovna pogodba.

Zavezniki izjavljajo, da izdeluje Nemčija na tajnem topove povsem nove vrste in da ima več strojnih pušk malega orožja ter drugih stvari kot bi jih smela imeti.

Premaganemu in ponižanemu sovražniku se lahko dela predpise, kakoršne se jih hoče.

Nemci so izgubili vojno, katere ni započel kajzer, ki je bil že takrat niča, pač pa so jo začeli mednarodni kapitalistični interesi, ki so zopet iskali prilike, da se obogate, čeprav bi pri tem poginili cel narodi ter bi bil strmoglavljen red v vsej Evropi in po vsem svetu.

Nameni mednarodnega kapitala so bili izpolnjeni, in najboljši znak, da je bila to dejanski kapitalistična vojna, — ne pa vojna proti imperijalizmu in kajzerstvu, je v tem, da so vstopile v evropsko vojno tudi Združene države, ki so se do takrat principijelno izogibale vsakemu vmešavanju v evropske homatije.

Vojna je opustošila Francijo, uničila ruski carski režim, raztelesila Avstro-ogrsko monarhijo ter ustvarila nebroj majhnih držav, ki imajo skoro nikakih resničnih pogojev za lastni obstoj ter narodno neodvisnost.

Na najboljšem stališču sta vsaj dosedaj Jugoslavija in Čehoslovaška, ki razpolagata z velikimi naravnimi viri in v katerih cveteta tudi obrt in industrija.

Zavezniki so nenasitni. Z nadaljno okupacijo Kolina hočejo izžeti Nemčijo kot limono.

Dopisi.

Elizabeth, N. J.

Veselega slovenskega naroda se dandanes je najde skoraj v vsakem industrijskem mestu in tako so se tudi začeli naseljevati v Elizabeth, New Jersey, jugozapadno od mesta New York City.

Kar se tiče delavskih razmer v tukajšnjem industrijskem mestu in v bližini New Yorka, ni najbolje in najslabše pa tudi ni. Dela se večinoma v vseh industrijskih podjetjih, plače so pa različne. Navadni delavci zaslužijo od 45c do 50c, 55c, in 60c na uro, rokodelci pa od 60c do \$1.50 na uro. Delo se sedaj okoli Božiča bolj težko dobi. Če bi pa kateri od Slovencev slučajno bil po Novem letu na potovanju za delom v New York ali v Brooklyn skozi to mesto, lahko vpraša za delo v Elizabeth, N. J. Jaz ne vabim nikogar sem v Elizabeth ali v Newark, N. J., ker ne želim nobenemu nepotrebnim stroškov. Vsak je svoje sreče kovač, če pride na pravo mesto.

V letu 1924 se je več rojakov oženilo in tako se je tudi rojak Frank Turk na Bayway s poljsko deklino.

Vsem novo poročenim želim mnogo medenih tednov v zakonskem življenju in veliko veselih krstij.

Napredovali smo v letu 1924 toliko, da smi si ustanovili podporno društvo in ga priključili k Slovensko Narodni Podporni Jednoti in tako je dana prilika vsem tistim Slovincem in Slovenkam, kateri(e) so v tukajšnji bližini, in drugim Slovanom, da se zavarujejo za slučaj bolezni, pomoreh ali smrti.

Društvo št. 540 S. N. P. J. bo

imelo veseli družinski večer v soboto 3. januarja 1925 ob 7. uri zvečer na 224—226 Court Street, 5 minut hoda do Elizabethport železniške postaje. Prav veselilo bi nas če bi prišli na naš prvi veseli družinski večer iz sosednjih mest ter nam pripomogli do boljšega uspeha. Slovensko pevsko društvo "Krokarsko pihalo brez not" bo tudi imelo nekaj pesmic na programu. Član ali članica tega društva je lahko vsaka vesela Slovenka in Slovenec, samo da zna pevati ali pa na sree pihati.

Veselo Novo leto voščim vsem Slovincem in Slovenkam širom Združenih držav!

Slovenski pozdrav

Andrew K. Sprogar.

East Moline, Ill.

Ker je potekel čas, mi je treba poslati maročinno za najboljši razširjen delavski list v Ameriki, Glas Naroda. Naročil sem tudi Koledar ter mi jako ugaja. Priporočam ga vsem ljubiteljem lepega čtiva. Pred kratkim sem bil klican v Joliet glede zadeve mojega umrlega brata, kateri je bil podlegel pred tremi leti operaciji. Izredno zanimivo je, koliko prijateljev in sorodnikov ima človek, ako po smrti kaj zapusti. Nekdo se je bil predstavil za njegovega sorodnika ter dobil od angleškega podpornega društva \$135. Ako bi moj brat ničesar ne imel, bi presneto dobro vedeli za mene kot edinega brata ter za mojega pravega in edinega bratranca Matevža Bučerja. Obiskal sem torej svojega bratranca Matevža Bučerja in njegovo gostoljubno družino.

Na tem mestu se vsem prisrčno

zahvalim za prijazen sprejem in dobro postrežbo.

Obiskal sem tudi rojake v Greenville ter se posebno Novakovi družini lepo zahvalim za dobro postrežbo.

Rojaki so debatirali o vsakovrstnih stvarih ter tudi o tem, da so delegati na konvencijah in glavni odborniki preveč plačani. Mi navadni delavci dobimo za uro trdega dela od 35 do 40 centov ter potemtakem zaslužimo okroglo 20 dolarjev na teden. Glavni uradniki pa delajo le po osem ur dnevno in so zato dosti boljše plačani. Govorilo se je tudi glede Slovenskega Zavetišča. Nekateri se boje, da bi bilo v tem slučaju preveč naklade. Po mojem mnenju nas je dosti premalo, da bi mogli postarviti Zavetišče in ga primerno vzdrževati.

Pozdrav vsem rojakom in rojakinjam ter želim, da bi se jih še kaj več oglasilo v listu Glas Naroda.

Jacob Bučer.

To in ono

Zasluzen ukor.

Vojvoda Norfolški je bil od leta 1857 do 1860 generalni poštni nadzornik na Angliškem, nekak poštni minister. Na zunaj je bil nenavadno neznan človek, brez vsakih zahtev. Na potovanju pušče v malem škotskem mestecu na pošto in hoče oddati telegram. Poštarica je bila silno surova in neprijazna z ljudmi. Ko pride Norfolk na vrsto, vzame poštarica brzojavko, jo prebere in vrže list nazaj: "Podpišite se vendar."

"Saj sem se."

"Norfolk? To je ime neke grofije, ne pa osebno ime," ga pouči nekako od zgoraj. Vojvoda vzame brzojavko nazaj in spiše drugo s sledečo vsebino: "Na glavni poštni urad v Londonu. Uradnica tukaj skrajno neprijazna in neprijetna napram občinstvu. Potreben je strog ukor, če se bodo pritožbe ponavljale, takoj odpuštili. Generalni poštni nadzornik."

Ko ji je listek izročil, je rekla: "To nič ne stane, je uradno." Seveda je dama skoro omedlela. Privila je naj ji odpusti, da se bo poljubila in vojvoda uniči drugi telegram.

Platonov človek.

V "akademiji" je Platon razlagal učencem, da je človek dvožono bitje brez perja. Modrijan Diogen pride slučajno mimo, sliši Platona, hitro vjame petelina, mu izruje perje in ga vrže pred Platona z besedami: To je Platonov človek.

Velik in dolg.

Napoleon je bil majhne postave. Nekoč je hotel vzeti knjigo z visoke omar, pa je ni dosegel. Hitro peškom general Auregau (ožro) z besedami: "Velicanstvo, naj Vam dam jaz knjigo, jaz sem večji." — "Vi niste večji, samo daljši ste," je bil odgovor.

Friderik II. in tobačnica.

V 18. in v začetku 19. stoletja je bilo nosljanje zelo v navadi. Jaka rad je nosljal tudi pruski kralj Friderik II. Da bi mu ne bilo treba vedno stikati po žepih, kje je tobačnica, je dal položiti na vsak kamin eno. Nekega dne stoji v svojem kabinetu in opazi strežajca, ki stoji v sosednji sobi pred kaminom in ogleduje kraljevo tobačnico. Radoveden, kakšen tobak noslja kralj, iztegne prste in si ga malo privoščil. Kralj misli, da ga zadene strela, a ne reče nič. Uro pozneje pokliče strežajca k sebi, mu ukaže prinesiti tobačnico in mu reče, naj noslja. "Kakšen je ta tobak," ga vpraša. — "Izvrsten, Velicanstvo!" — "In ta tobačnica?" — "Krasna, Velicanstvo!" — "Dobro, vzemite jo, za naju oba je pre majhna."

Vrnjeni stol.

Kdor je čital zgodovino francoske revolucije, dobro ve, da so se graščaki in kmetje v pokrajini Vendee prav dobro razumeli. Razmerje med njimi je bilo čisto patriarhalno. Tako je nekoč neki grof pogostil svoje kmete. Oskrbnik je ukazal, naj jih dostojno sprejme in vsakemu njegov prostor levo pod okna. Zadnji je bil ovčar, najmočnejši med kmeti. Ker je bilo že vse zasledeno, se obrne na oskrbnika in ga prosi za stol. "Tu ga

Edinole v slučaju združenja vseh slovenskih podpornih organizacij bi kaj takega mogoče uspelo.

Kar se dela tiče, je tukaj tako kot drugod. Če imaš srečo in delo dobiš, moraš garati, plača je pa taka, da ni mogoče niti živeti niti umreti. Sedaj so še kruh podražili. Štruce, ki je veljala prej deset centov, stane sedaj 13 centov. Zima je jako huda. Ko pišem to, je že šesti dan 6 stopinj pod ničlo. Butlegarji dobro napredujejo in se večkrat pripeti, da so v zvezi s policisti. Kaj se hoče, gliha skup striha.

Pozdrav vsem rojakom in rojakinjam ter želim, da bi se jih še kaj več oglasilo v listu Glas Naroda.

Jacob Bučer.

To in ono

imaš, pravi ta in mu da krepko brco. Ovčar ne reče nič, si sam poišče stol in se vsede. Po obedu pa gre k oskrbniku in mu vrne breco tako močno, da se ta onesvesti. V gradu nastane velikanski vrišč, ovčarja peljejo pred grofa. Vprašajo ga, zakaj je tako nasilen. Mirno odvrne: "Gospod grof, nisem vam hotel odnesti hišne opravde in sem vrnil oskrbniku stol, ki mi ga je bil posodil."

General na straži.

Po dolgi in krvavi bitki pri Arcole je Napoleon ponoči pregledoval taborišče, preoblečen kot nižji častnik. Dobil je vojaka na straži, ki je bil utrujen zaspal. Vzel mu je puško in stražil dve uri namesto njega. Prišel je korporal z drugim vojakom in je spečega zbudil. Nemalo se vojak začudi, ko vidi častnika s puško v rokah, še večji je pa strah, ko spozna generala. "General, izgubljen sem," zakliče. "Ne," pravi Bonaparte, "pomiri se, tovariš. Lahko si razlagam, da po takih naporih, kakor smo jih imeli, koga premaga spanec in to tudi opravičim. Samo to te prosim, ljubi moj, da si drugič izbereš prikladnejši čas."

Učenjak in tót.

Abbe Molieres (ne pesnik) je bil reven mož, tuj vsemu svetu pečal se je samo s študijami o filozofu Descartu. Ni imel služabnika, čital in pisal je v postelji, s čepico na glavi in odet s plaščem, drugačnega pohištva ni imel. Nekega jutra sliši trkanje na vrata. "Kdo je?" — "Odprite!" Potegne vrvice in vrata se odpro. "Kdo ste?" — "Dajte mi denarja!" — "A, že vem, Vi ste tat." — "Tat ali ne, denar sem!" — "Ali res potrebujete denarja, poiščite ta notri!" — "Stegne vrat in mu pomoli levo stransvojega plašča. Tat išče. "Vraga, tu notri ni nič denarja!" — "Gotovo ne, a ključ je v plašču." — "Ta-le ključ?" — "Da, ta-le, vzemite ga in pojte k onemu predalu ter odprite." Tat pa odpre drug predal. "Vraga, vendar, že konec?" — "Vraga, vendar, denar." — "Tu je." — "Vzemite ga in zaprite omaro!" Tat vzame in zbeži, pozabi pa zapreti omaro in ravnotako vrata. "Gospod tat, zaprite vsaj vrata! Vraga, ni jih zapri. Ti grdoba ti! Vstati moram in v tem mrazu. Pes ga- lopi!" Abbe mora vstati, zapre vrata in gre zopet na delo, ne meneč se zato, da mu morda ni ostalo, s čimer bi plačal kosilo.

Razum rastlin.

V Draždanih izide v najbližnjem času znanstveno delo vseučiliškega profesorja dr. Ad. Wagnerja "Razum rastlin," ki razpravlja o življenju rastlin, o postanku njihovih "potomec" in o njihovi duši. Človek ve iz rastlinskega življenja v celoti zelo malo, pravzaprav pozna le rast in razvoj. Knjiga dr. Wagnerja o rastlinski duši pojasnjuje tudi ves proces, ki preveča življenje rastline od trenutka oploditve do razvoja embrija, popolnega razvika in neizogibnega pogona. Rožni grm, ki nam blaži oko in dušo, se pojavi kot prirodni čudež rastlinskega organizma, ki je prav tako komplaciran in prav tako preprost kakor čudež človeškega ali pa živalskega organizma.

Peter Zgaga

Iz Italije poročajo marsikaj in poleg drugega, je dospela tudi naslednja brzojavka iz Rima:

Te dni se bodo vršile velike cerimonije, ko bosta generala Armando Diaz in grof Cadorna imenovana maršalom.

Italijanski kabinet je po dolgotrajnem posvetovanju sklenil, da je maršalska čast že vsaj deloma pravilna nagrada za junaštvo in uspehe, ki sta jih dosegla na bojiščih.

Cerimonije se bodo vršile v Padovi. Navzoči bodo vsi visoki vladni in državni uradniki, vojaški dostojanstveniki ter cerkvena gosposka. Slavnosti bo predsedoval Gabriele d'Annunzio kot častni predsednik.

Lepo je, če držara časti svoje junake. Poglavitno je, da je čast zaslužena.

Naši fantje, ki so se borili pri Kobaridu, pa vedo povedati, da Cadorna ni zaslužil nobenega odlikovanja.

Naši fantje, ki so se borili pri Kobaridu, vedo bolj kot vsak drugi, kaj je vojna, kaj je čast in kaj je Cadorna.

Iz Londona poročajo: Španska kraljica se je peljala na dvorno zabavo. V ozki ulici se je nekemu šoferju pokvaril avtomobil, promet je bil prekinjen, in kara z Njenim španskim veličanstvom ni mogla naprej. Šofer, ki je prekinil promet, se je moral zagovarjati pred sodnikom, in sodnik mu je prisodil petinsedemdeset dolarjev kazni. Njeno špansko veličanstvo je namreč dospelo deset minut prepozno na zabavo.

Španska kraljica je dalekovidna ženska. Sedaj je začela skrbeti, da ji v bodočnosti ne bo nihče zastavljal poti.

To ji bo prav posebno prišlo, ko ji bo treba bežati iz Španske.

V splošnem bi se dalo Amerikance porazdeliti v dva razreda. In to kljub prohibiciji.

V prvi razred spada tisti Amerikane, ki pravi, da pije zato, ker ni postala deklina, v katero je bil strastno zaljubljen, njegova žena.

V drugi razred pa spada tisti Amerikane, ki pravi, da pije, ker je postala deklina, v katero je bil zaljubljen, njegova žena.

Zaupaj v Boga, pa se ti bo dobro godilo na svetu!

To je eden najboljših in najlepših verskih naukov.

Jako dobro in priporočljivo je pa tudi, če ima človek par dolarjev na strani.

V nekem newyorškem dnevniku se je razvila zanimiva debata, koliko denarja da povprečni Amerikanec svoji ženi.

Napisalo se je že na tisoče takih in takih dokazov, protidokazov in izjav.

Pa je vendar odgovor na to vprašanje čisto priprost.

Povprečni Amerikanec da toliko svoji ženi, koliko zasluži in kolikor je dolžan.

Pribita resnica je, da živimo zato, da se učimo in da pozabljamo.

Pripomniti je še treba, da se človek največ naučil od tistega, kar bi najraje pozabil, pa pozabiti ne more.

Jugoslovanska vlada je svečano izjavila, da se na prošnjo Francije, Anglije in Italije ne bo vmešavala v albanske zadeve.

Jugoslovanski vladi se je torej zdelo potrebno, da je glele tega vprašala Francijo, Anglijo in Italijo.

Niti na misel ji pa ni prišlo, da bi vprašala Albance, če sme vdreti v njihovo ozemlje ali ne.

Jugoslovanska Katol. Jednosta
 Ustanovljena l. 1898 Inkorporirana l. 1901
 GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki:
 Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185 St., Cleveland, O.
 Podpredsednik: LOUIS BALANT, 1803 E. 52nd Street, Lorain, O.
 Tajnik: JOSEPH FISHER, Ely, Minn.
 Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Box 961, Ely, Minn.
 Blagajnik neplačanih smrtin: JOHN MOVERN, 613 — 12th Ave. East Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik:
 Dr. JOS. V. GRAHEK, 803 American State Bank Bldg., 608 Grant Street & Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:
 ANTON ZBASNIK, 4905 Butler St., Pittsburg, Pa.
 MOHOR SKRABEC, 1334 W. 18 Street, Chicago, Ill.
 FRANK MLADIC, 4823 Washington Street, Denver, Colo.

Porotni odbor:
 LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
 GREGOR J. PORENTA, 310 Stevenson Bldg., Puyallup, Wash.
 FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Avenue, Cleveland, O.

Jednotno uradno glasilko: "Glas Naroda".

Vse stvari tiskajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška sprečevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednosta se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 8 člani ali članicami.

Jugoslavia irredenta.

Poročilo
 se je v Bistrici sodnik dr. Hans Gogrl z Rozamilo Žnidaršičevo iz znane ugledne rodbine.

Osebna vest.
 Pred nekaj dnevi je napravil dr. Alojz Res, profesor slavistike na trgovski visoki šoli v Benetkah, na univerzi v Padovi doktorski izpit iz germanske filologije.

Za dodatne ure s hrvatskim pokom
 se po istrskih šolah voditelji večinoma malo menijo. Kako tudi naj se vrše take ure po šolah, ki so v rokah Italijanov, kateri ne znajo hrvatsko in slovensko, domačega učiteljstva pa že skoro ni več! Tako čujemo zopet pritožbe glede dodatnih ur z Buzetščine, kjer se stariši samani trudijo, da bi dosegli to, kar jim gre po zakonu. V Saletzu se trudijo že dolgo časa, da bi dobili šolo, ali zaman. V zrenjsko šolo je predalec pa italijanska šola tudi sploh ne velja nič za jugoslovansko dečo.

Pri Idriji
 so orožniki aretirali tri Nemce, dva sta iz Hamburga in eden je iz Dunaja. Prišli so v Italijo preko Godoviča. Po Jugoslaviji jih menda ni nihče oviral. Aretirali so dalje 36-letnega Albina Cundra iz Ljubljane in našli pri njem neke "prepevedano" orožje (najbrž za italijanske predpise predolg žepni nož).

Ponarejeni bankovci
 po sto lir se razpečavajo po raznih delih dežele. Orožniki so zadnje dni dobili nekaj takih ponarejenih bankovcev na Krasu in pri Idriji.

Laskanje dvornika
 Nobeđen od dvorjanov Henrika IV. mu ni znal tako dobro in obenem laskajočo dvorljivo odgovoriti kakor Bassompierre. Ko gresta nekoč na lov, prideta do zamrzneve Seine. Da bi skrajšala pot, hoče Henrik kar čez. Bassompierre mu pa brani.

"A kaj, tu se ni nič bati," pravi Henrik, "saj vidim, da so šli že nekateri čez."

"Res je," odvrne Bassompierre "a nobeden ni imel take teže kotimate Vi." Teža je pa tudi bogatstvo, imenitnost, veljava.

Novo leto—nov začetek.

Mnogo dobrih načrtov lahko izvedete v novem letu, posebno pa tega, da pričnete redno vlagati Vaše prihranke. Vložite Vaš denar pri nas na

"SPECIAL INTEREST ACCOUNT" kjer bo sigurno naložen in Vam prinašal

4% obresti na leto.

Vloge, katere bomo prejeli do 10. januarja obrestovale se bodo že s 1. januarjem.

DENARNE POŠILJATVE v staro domovino izvršujemo točno, brzo in po zmernih cenah.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Povest o tobaku.

Prijatelja Matevža je škoda. Prav škoda ga je. Pripovedovati sicer ni zna: pripovedoval je in pripovedoval, nazadnje pa ni bilo poante. Poanta je tisto, ko se človek potem smeje. Poante ni znal prinesiti. Kar se tiče poante, je na pr. Prijatelj Tomo čisto drugačen. Kadar pripoveduje Tomo in pride do poante, tačas s pestjo dregne v rebra, pa ne v svoja in se prične grohotati in se potem vsi jako smejejo.

Za poante je prijatelj Matevž bolj škarta. Škoda ga je pa le, drugače je bil in je obziren človek. Ži vi duši ne bi storil za las zlega, ne da bi se koj opravičil: "Pardon!" Pa če je v pisarni kako rešenje zavozil in so se nadenj prikregale stranke, je takisto rekel: "Pardon!" — Tobakarjev v obče ne maram; prijatelj Matevž je bil tobakar, pa se je vsaj poprej opravičil: "Pardon!" potem pa puhal kakor lokomotiva.

in kakorkoli: ko je minil mesec, je stopil pred gospo, da ne kadi. Prsti res niso bili več rumeni in tudi dišal ni več po tobaku. Pa je gospa poklekala hčerko in je bila ginjena kakor mladi osel in se je razjokala, naj se vzameta. Poslali so se po gospoda očeta, na dvo rišču je bil in krmil kokoši, in je dejal, da je tako prav, zakaj naj bi se nekateri mbolje godilo kakor nekaterim! In sta se vzela in sta šla na ženitveno potovanje ne vem na Dunaj ali v Benetke, kamor pač hodijo na ženitvena potovanja. In je to dosema kajle prav lepa izpodbudna povest, jako primerna za Sveto vojsko.

Pa je dejal prijatelj Matevž: "Pardon!" naj še malo počakamo, povest da gre še naprej! In je povedal, da se je mladi par čez 14 dni vrnil. Prva pot mlade gospe da je bila k majki, pa jo je skrbna majka izpraševala, kako je bilo in kaj.

Spomnim se, zadnji večer, ko smo bili še vkupe, je pravil povest o tobaku — zli se mi, da je hotel opravičiti kaj, zato je povedal povest, — resnično je bil obziren. Pa je kakor po navadi zgrešil poanto. Drugače, kakor rečeno, ga je zelo škoda. In je bila povest o tobaku taka-le:

Dejal je, da je osebno poznal gospoda, ime mu je bilo Hribar ali Dolinar, tako nekakšno. Ta gospod da se je zaljubil v gospodičino in je bil vanjo zaljubljen kakor mladi osel. Ona se je tudi vanj zaljubila z vsilo svojega deviškega srea, kajti je imel jako elegantne hlače in je bil iz dobro hiše, ona pa je bila tudi jako dostojna in ne dolžno dekle. Zaljubljena sta bila drug v drugega in je potem gospod stopil pred mater svoje mljence, čen, skrtičen in polizan kakor mladi osel, in je dejal, da ne more živeti brez roke gospodične hčerke in da vdano prosí za imenovaní del njenega telesa.

Gospo je bil mladi gospod všeč in je tudi poznala njegove starše, da miso brez, in je rekla, da ji je čast in da jo veseli.

Toda je bila gospa pri Sveti vojski, ne vem, ali je bila za kaplora ali za komandirja, pa imajo pri Sveti vojski jako stroge zakone in je gospa vprašala gospoda Hribarja ali gospoda Dolinarja, ali pije alkohol. Alkohol da je grob rodbinske sreče. Kot dobra mati in ugodna sarža Svete vojske ne bi nikakor mogla izročiti roke svoje hčere možu, ki je vdan grobu rodbinske sreče.

Prijatelj Matevž je dejal, da je alkohol tekočina, ki se sploh ne da piti; da peče kakor hudičevje olje in ga prodajajo v lekarnah. Pa je snubee lahko z mirno vestjo potrdil, da ga ne mara in ne pije.

Gospa pa da je mladega gospoda bistro pogledala in ga vprašala, kaj je s tobakom. Tobak da je strup, neizgovorno da tira vsakega kadileca v prezgodno propast, v telesno in duševno. Prerada ima svojo hčerko, da bi družila njeno srečo z žalostno usodo takega človeka.

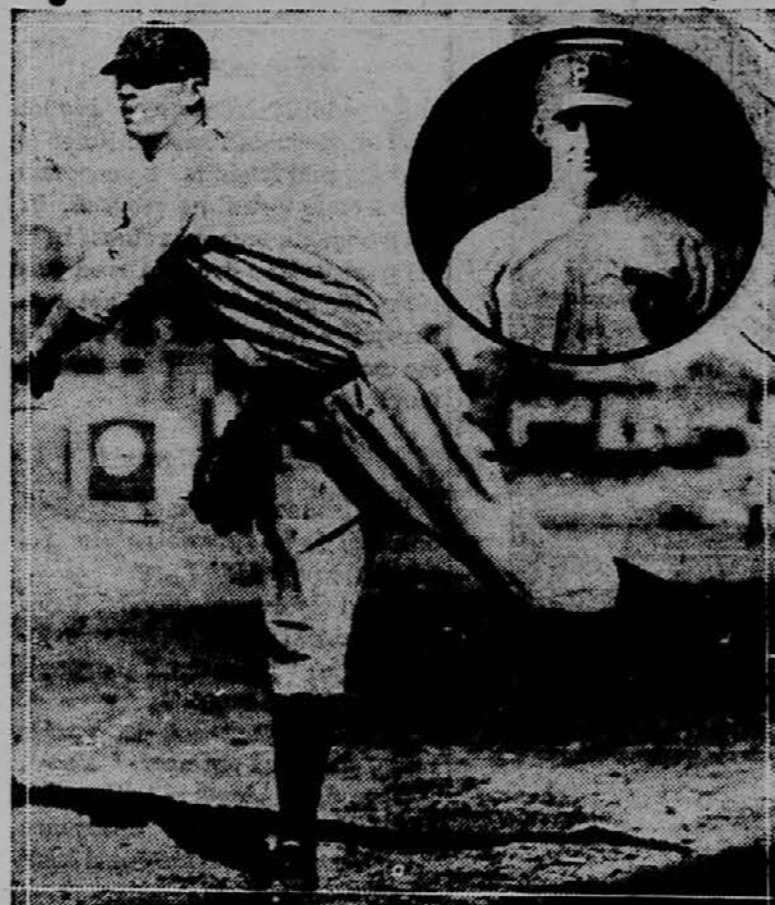
Snubeu so bili prsti na desni roki rumeni od samih cigaret pa prav na tej roki ni imel rokavice in je bil jezon kakor mladi osel, zakaj je bil rokavice šlekel baš s te roke. Pa ni mogel drugače, skesano je priznal da je kadilec; obljubil pa je, da se bo poboljšal in kaj opustil, le roke hčerke naj mu nikar ne odreko!

Ali gospa je odmgala s prstom: ne boš! Bila je kaplor ali komandir v Sveti vojski in se dobro ohranjenja in ovrsta in je rekla: poprej da se mora mladi gospod poboljšati, poprej, poprej, potem bosta šle govorila o ženitvi! In da je njen mož vedno istega mnenja kakor ona. In hčerka tudi. Zato da je vsa ka daljna beseda zastoj!

Mladi gospod je bil zelo poklotan. Vendar kaj je hotel, obljubil je, da se bo odvalil kaj; v sreču pa je stiskal zobe. Gospa mu je dovolila, da se pride zopet pokazat čez mesec dni.

Prijatelj Matevž je dejal, da se človek kaj še teže odvali kakor pijavci. Toda gospodu Hribarju ali Dolinarju da je reč šla izpod rok

DVA NAJBOLJŠA AMERIŠKA BASEBALL IGRALCA.

V okvinju na desni je "Mikey" Cochrane, spodaj pa Lefty Groves. To sta baje najboljša ameriška igralca. Manager Philadelphia delphijskega baseballskega kluba ju je kupil za \$150.000.

Novoletna noč nesrečnika.

Star človek je stal v novoletni noči pri oknu in zrl s pogledom plahega obupa k nepremičnemu, večno evetočemu nebu in nizdol na pokojno, isto belo zemljo, na kateri sedaj pač nihče ni bil tako brez veselja in spanca kakor on; z eno nogo je stal že skoro v grobu. Pokrival ga je sneg starosti, sledovi mladosti so izginili... Od vsega bogatega življenja mu ni ostalo ničesar razen blodnje, grehov in bolezni, upuščenost, telo, obubožana duša, polne prsi strupa in starost, napolnjena s kesanjem. Njegova lepa mladostna leta si ga danes obletavala kot strahovi in so ga vlekla nazaj v ono čarobno jutro, ko ga je njegov oče prvič peljal na razpotje življenja, ki je vodilo desno na solnčno pot kreposti, v širno, pokojno deželo, polno luči, žetve in angelov; levo pa v krtine malopridnosti, v temno duplino, polno strupa, sikajočih kač in temnih, soparnih dimiv. — Oh, kako so višele z njegovih prsi in z njegovega jezika so se držale kapljice strupa; sedaj je vedel, kje je. — Popolnoma zbehan in poln jada je vzkliknil proti nebu: "Vrni mi mladost! O oče, pokaži mi zopet razpotje, da si morem izbrati pravo pot!"

Toda očeta ni bilo in mladost je bila daleč za njim. Videl je plesati večje nad močvirji in ugašati luč nad njivami Gospodovimi. Dejal si je: "To so moji zgrešeni dnevi!" Videl je zvezdo, ki je padala z neba, ki se je svetila v svojem padcu in se raztreščila na zemlji. — "To sem jaz," je reklo njegovo srce, in kajti zobje bridkega kesanja so se zapčili vanj in sekali nove rane. —

Plamtčea fantazija mu je slikala mesečnike po strehah, mlin na veter mu je grozil s svojimi pošastnimi rokami in končeno se je videl v prazni mrtvašnici, da, samega sebe je videl. —

Sredi duševnega boja je namadno zadonel zvon, oznanjajoč Novo leto. Srce se mu je jelo mehčati, lažje in lažje mu je bilo pri duši. Gledal je po obzorju preko širne zemlje. Misli je na svoje prijatelje iz mladosti, ki so sedaj boljši in srečnejši od njega, ki uživajo svet kot očeti srečnih otrok in so polni blagoslova. Rekel si je: "Oh, tudi jaz bi to noč lahko prespal s suhimi očmi, kot vi, ako bi bil hotel! Lahko bi bil srečen, dragi starši, ako bi bil poslušal vaše nauke in novoletna voščila!"

V mrzličnem spominu na mladostna leta se mu je zazdelo, kakor da se njegov dvojni in mrtvašnici dviga. Hipoma je po bajki noveletne noči oživel, vstal kot svež mladenci. —

Nič več ni mogel gledati, zakril je oči, potoki solza so se mu vili iz lica, tiho, brezupno in bržzum no je šepetal: "Vrni se, mladost! Vrni se!" In vrnila se je; zakaj na novoletno noč je imel le grozno sanje.

Japonska pripovedka.

Pred davnim, davnim časom je živela med gorami siromašen drvar s svojo ženo. Bila sta že stara in brez otrok. Čez dan je mož hodil sam v gozd po drva; žena pa je sedela doma pri statvah in je delala za sebe in za njega.

Neki dan je mož zašel bolj globoko v gozd nego je bila njegova navada. Nenadoma je stal kraj malega studenca, ki ga ni bil nikoli prej videl. Čudovito čista je bila voda in mrzla in ker je bil žejen, je pokleknil in se je napil z dolgim požirkom. Čudno je bilo, kako ga je voda osvežila! — Ali glej — planil je nazaj, ko je zagledal svojo podobi v studencu kakor v ogledalu. To je bilo njegovo lastno obličje, ali ne takšno, kakršni je videl doma ponavadi v starem kovinskem zrcalu — bilo je obličje mladega moža. Z obema rokama se je prijel za glavo, ki je bila ravno kakor se vsa plešasta, in čutil tam goste, kodraste lase. Njegova lica so bila gladka, kakor pri otroku, vse gube so izginile in v udih, ki so bili mali prej še vsi uvelod starosta, je čutil napete mišice in mladostno moč.

Z radostnim klikom je planil pokonec in tekel domu, kakor ni tekel še nikoli v svojem življenju. Žena se ga je prestrašila, ko ga je zagledala, mislila je, da je tujec. In ko ji je pripovedoval o čudežu, skoro ni hotela verjeti. Le s težavo ji je prepričal, da je ta mladi, sveži človek resnično njen mož. Tedaj je rekla:

"Ti si zdaj tako lep in mlad, da ne moreš več imeti rad takšne stare žene kot sem jaz. Tudi jaz bom pila od tiste vode —" in precej je združjala v gozd, našla studenec, pokleknila in začela piti — o! kako lepo hladna in sladka je bila voda! Pila je in pila in se samo oddahnila, da bi zopet znova začela.

Nestopen je čakal mož doma, že jo je videl prihajati kot vitko lepo mladenko. — Ali ni se več vrnila. Tedaj ga je obšel strah in šel jo je iskati, ali tudi pri studencu ni je mogel najti. Že se je hotel žalosten obrniti, ko je začel v visoki travi kraj studenca tiho javkanje; in glej, tu je ležala njegove žene obleka in blizu nje majčkeno dete.

Stara žena je od želje, da bi postala lepa in mlada za svojega mladega moža, predolgo pila iz čarobnega studenca in se je zapila preko dobe svoje mladosti v nemo detinstvo.

Mož je vzel dete v naročje; gledal ga je z oženo začudenimi očmi. Tako ga je nesel domu, šepetal mu je tihe besede in žalost je stiskala njegovo srce.

Novoletne pesmi.

1.
Na polnoč gre. — Zaključimo računec,
vsak svoja dobra dela naj prešče, e,
kar ljuljke se, skrbno naj jo preseje
in umolknejo pritožbe naj in stru-
ne.

Kako si sestra, ali te presune
noči žarenje bele, ki se smeje
od zvezd, pred dnevom mrzlim vse
hitreje
tonečih v jutra sivega tolmune!

In, brat, kako je tebi? Ali kajna
te črna sla na prejšnje dneve veže
ali sta zlo in žalost ista najina?

Oba molčita, tudi mene reže
pekoča bolečina v sreču tajna,
Bog zna, če v novem letu se počez.

2.
Če se, je prav; če ne, bž vsem kazalo,
da vržete jo v grob in zavalite
nanj pozabljenja silovito skalo,
in da še dalje v dan in noč živite.

Poskočno deni v lok, goslar, vi
pijte!
Da reklo se ne bo, da ste premalo
vrtili ga, rok belih se ovižite,
zaigrajte, da vsem bo vid jemalo!

Kdo zdrav in mlad naj sklepal bi
račune?
Dekleta, ki poljub jih ne presune,
gredo naj v samostan med blede
nunc,
a tak ki premišljuje vest in vzdihne
otročje duše svoje, koj med tihe
zapiše naj se kutarje-menihe.

3.
Rezi hudobec v fraku se, natoči
zablod šampanjca znova v prazne
čase —
in zopet zagore nam glave naše
in zopet se telo k telesu boči...

Kdo naj od toplih se občutkov loči
zdaj, zadnjič v letu, ko srce igra
še
mu dobre volje, ko pogled smehlja
še
mladenke mu nasproti opolnoči?
Tako zaljubljen v šumni pir, v naslade,
drug drugema odločnost volje kra-
de,
in ni ga, ki bi vtaknil nas v sekve-
ster —
Pa že zaklenkal stari je Silvester
in v polnoč blede zatopljen orke-
ster
akordom prisluškuje nove mlade...

Nansen pojde s Zeppelinom na sever?
Londonški listi poročajo iz Kristijanije, da se pripravlja polarni potnik Nansen na ekspedicio na severni tečaj. Prevoz se bo izvršil v Zeppelinu, ki bo vzel na krov lahko toliko posadke, kolikor je za tak slučaj potrebno. Potovanje bo trajalo več tednov.

Lakomna umetnica.
Slovita francoska igralka Rachel je bila ravnotako talentirana kot skopaj. Nekega dne je bila povabljena v goste k enemu najbogatejših pariških bankirjev, ki je njeno umetnost visoko cenil. Na mizi je stal lep šopek cvetlic in Rachel vzklikne: "Kako lepo!" "Madame," pravi bankir s pravo francosko uslužnostjo, "če Vam je všeč, Vam šopek podarim." Obenem je vzel cvetlice iz težke srebrne vaze. "Srčna hvala, a mislila sem na vazo," pravi Rachel. "Tudi ta je vaša," se glasi uljudni odgovor; na tako direktno vprašanje pač bankir ni mogel dm gače. Obed je končan. Začelo je pa deževati in zato prosí Rachel bankirja, naj jo da zapeljati domov v svojem vozu. Gospodar ji ustreže, jo spremi do voza, jo pozdravi in ji prošeče reče: "Kaj ne, voz mi boste pa vendarle postali nazaj!"

ZANIMIVI IN KORISTNI PODATKI

(Foreign Language Information Service. — Jugoslav Bureau.)

ZAŠČITA PTIC SE IZPLAČUJE.

Nikdar ni odveč poudarjati gospodarsko vrednost ptice, zlasti žuželkojednih, za poljedelske okraje. Zato se biološki urad federalnega poljedelškega departmanta zanima ne le za zaščito ptice selivk, kar je njegov poglaviti opravek, marveč tudi za ohranitev vseh koristnih ptic.

Skoraj je ni poljedelske škodljivke, žuželke ali golazni, ki bi ne imela odločnih sovražnikov med pticami. Brez ptic bi insekti takorekoč onemogočili poljedelstvo. Ptice pa so koristne farmerju tudi s tem, ker požirajo ogromne količine plevelnega semena. Ceni se se, da ena sama vrst vrabcev v eni sami državi — Iowa — je požirala vsako leto po 875 ton glotnega semena. Ptice seveda niso tako izbirljive, da bi se lotevale le škodljivih semen in škodljivih žuželk. Ali, ker jedo neizbirljivo in požrečno, prihaja na vrsto najprej ona jed, katere je največ po vsodi okoli, in to so večinoma gosence ali vzrastli insekti ali pa semena na rastlinah ali na dnu. Kamor jih je veter zagnal. Mnoge vrste ptic izvršujejo še drugo važno uslugo človeku kot — pometalci. Tam, kjer se smeti in odpadki ne odpravljajo tako, kot bi se moralo, niti s strani občine, niti s strani poedineev, opravljajo ptice s svojim zobanjem službo javnih pometalcev in s tem prispevajo k javnemu zdravju.

padki ne odpravljajo tako, kot bi se moralo, niti s strani občine, niti s strani poedineev, opravljajo ptice s svojim zobanjem službo javnih pometalcev in s tem prispevajo k javnemu zdravju.

Vzlic svoji neprecenljivi koristi imajo ptice strašne sovražnike. Največji njihov sovražnik je človek sam, ki jih krivolono postrelja; za človekom pa je mačka najvernejši sovražnik ptic na farmah. Tudi viharji uničujejo mnogo ptic s tem, da jim prikrajšajo zalogo jedi. Ni mogoče zaščititi ptice pred elementi razum tam, kjer se vzdržujejo takozvana ptičja zavetišča (sanctuaries), namreč kraji, ki so po zakonu rezervirani za svobodno življenje ptic. Takih je mnogo v Združenih državah. Kar treba, je razsvetljenega javnega čustvovanja v prid ohranitvi ptic, podprtega od strogih in pametnih zakonov; obširna saditev nekaterih dreves na pr. murvs, utegne privlačevati ptice in prispjevati k njihovemu pomnoževanju. Dvojna korist bi bila v tem, najprej bi murva nudila pticam zadostno zalogo jedi in ob enem bi jih privlačevala stran od črešenj in drugih sadnih dreves.

Monnierova sveča.

Henrik Monnier (1805 do 1877) iz Pariza, duhoviti pisatelj, karikatirist, se je kaj rad norčeval iz nebratnosti drugih. Stopi nekoč v prodajalno ter resno zahteva zavoj svrče. Šest sveč je bilo v njem. Ko mu prodajalec zavoj izroči, ga prisi Monnier z najljubeznivejšim nasmehom, naj mu prereže eno vrečo na dva enaka dela. Ko mu na pravi prodajalec to uslugo, ga prisi Monnier naj razpolovi še ta dva konca. Malo je prodajalec sicer ne voljen, vendar ustreže prošnji. Tu pa pravi Monnier: "Res je, zlorabljam vašo prijaznost, a ker ste tako izurjeni in pripravní, Vas pravo lepo prosim, razrežite mi še te štiri kose, da jih bom imel osem; biti pa morajo pač popolnoma enaki."

Nevolja sicer narašča, a kljub temu se posveti trgovce težavnemu poslu; sveče so bile namreč zelo majhne. "Vedno boljje," pravi Monnier ves vesel. "Vi ste res pravi mojster; samo treba bo razrezati sedaj še teh osem koščekov, da jih bo šestnajst." — "Kaj še! Jaz imam že zadosti," zarjove trgovce ves besen, "sami režite, če vam je ljubo!" Navidezno ves prisenečen in vznevoljen odvrne zlobni Monnier: "Kaj? Vi nemarate ugoditi moji prošnji? To je pa res lepo! Izvrstno! No, če ste pa taki, pa kar obdržite svojo svečo in ves zavoj, jaz ne maram nič!" Resen kakor je prišel zopet odide.

Slika — ponos in skopost.

Neki jako nadarjen francoski slikar je potoval po Provenci v južni Franciji. Prišel je dosti v dotiko s kmeti in je videl, da se radi dajo slikati, da pa kaj neradi plačajo. Obvedoval je v malovaški goštilni in se razgovarjal s tamošnjimi mogotci. Eden njih ga prav prajzno vpraša, če ga hoče naslikati.

ti; slikar mu pritrudi. Ko je bilo delo dovršeno, prinese umetnik sliko v goštilno. Kmet seže z velikim veseljem po nji, a umetnik reče: "Stane pet farnkov." Vaščan hitro umakne roko, slikar pa podoba. Na vprašanje kmetovo, kaj bo naredil z ujo, ko vendar nima zanj nobene pomena, odvrne slikar: "Obesil je bom v svojo sobo in spod zapisal: Ni vreden pet frankov." Nejevoljen seže kmet v žep in plača zahtevano svoto.

POZOR SLAMNIKARICE!

Službo dobi več šivalk, ki so izvezbane pri ženskih slavniki. Dolga sezija. Tedensko delo. Najmanjša plača petdeset dolarjev. Vprašajte pri: Lewis & Rose, Inc., 65 Bleeker St., New York City. (2x 27, 29)

DR. KOLER

638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

EDINI SLOVENSKI GOVOREČI ZDRAVNIŠKI SPECIJALIST MOŠKIH BOLEZNI. Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik specialist v Pittsburghu, ki ima 32 - letno prakso v zdravljenju vseh moških bolezni.

Zastupljenje krvi zdravim v glasovitem 600, ki ga je izumel dr. prof. Erlich. Če imate mozolje ali mehurčke po telesu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izištili vam bom kri. Ne čakajte, ker se ta bolezen nalez.

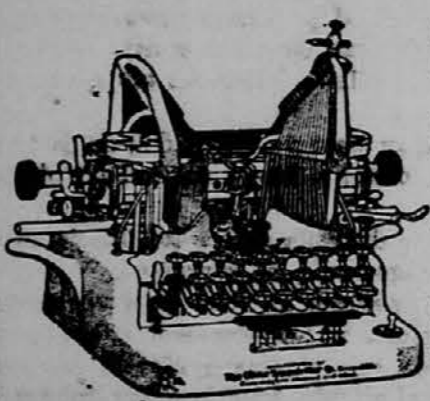
Vse moške bolezni zdravim po očiščani metodi. Kakor hitro opazite da vam preneha zdravje, ne čakajte, temveč pridite in jaz vam ga bom zopet povrnil.

Hyrosolo ali vodno kilo ozdravim v 36 urah in sicer brez operacije. Bolezni mehurja, ki povzročajo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri puščanju vode, ozdravim z gotovostjo.

Revmatizem, trganje, bolečine v okončinah, srbečice, škrofe in druge kožne bolezni, ki nastanejo vsled nečiste krvi, ozdravim v kratkem času in ni potrebno ležati.

Nekateri drugi zdravniki rabijo tolmache, da vas razumejo. Jaz znam jez iz tarega kraja, zato vas lažje zdravim, ker vas razumem slovenski.

Uradne ure so: Ponedeljek, sredo in petek od 9 do 5. Torek, četrtek in sobota od 9 do 8. Nedeljo od 9 do 2.

Posebna ponudba našim čitateljem!

Prenovljeni pisalni stroj "OLIVER" \$20.00

5 strešičev za slovenske črke, č, š, ž — \$25.00

"OLIVER" PISALNI STROJI SO ZNANI NAJBOLJ TRPEŽNI. Pisati na pisalni stroj ni nikaka umetnost. TaKoj laže. Ke vsak piše. Hitrost pisanja dobite a vajo.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

63 Cortlandt Street New York, N. Y.

"GLAS NARODA", THE BEST JUGOSLAV ADVERTISING MEDIUM

Bil je še mladenič. Le njegove blodnje niso bile sanje.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

MARGARETA

ROMAN. — Spisal H. Rider Haggard.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

53

(Nadaljevanje.)

Ali je še vedno ljubila tega človeka? Ni vedela odgovora na to vprašanje. Še vedno ji je ugajal tako kot takrat, ko ga je prvič videla. Kadar je ženska takega mnenja, lahko dosti odpusti. Ta stvar pa je bila gotova. Ljubezen je nikakor ni vodila v oni noči. Ali jo je vodila osveteželjnost? Mogoče, a vsaj je hrepnela po tem, da mu reče: — Vidiš, nekaj pretkanosti se nahaja celo v sreči tepeca.

Pri vsem tem pa je bil njen resnični namen plačati dolg pri Margareti in Petru ter konečno tudi pri Castelu, pod kojega streho je živela tak dolgo. Ona sama jih je v svojo nespametjo spravila v se to gorje in smatrala je za svojo dolžnost, da jih zopet spravi na varno, celo za ceno svojega lastnega življenja ter ženske časti. Mogoče pa so jo vodile vse te tri sile, ljubezen do moža, če je sploh še obstajala. — Želja da se osveti nad njim in želja, da mu iztrga žrtev izpred ust.

Solnce je zahajalo in pričelo se je temniti. Vpraševala se je, če bo sploh še kedaj zagledala jutranjo zoro. Njeno junaško srce je pričelo burneje utripati in priječa je za bodalec, katero je nosila skrito v svojih nedrih. Misli si je, da bi bilo najboljšje, da si ga sama potisne v srce, ne da bi čakala blazneža, da opravi to. Ni pa tega storila, kajti človek ima vedno dosti časa, da umre, ko res mora.

Nekdo je potrkal na vrata in njen pogum, ki je že ugašal, je nanovo vplamtel. Naučila bo tega Španca, da lahko gospodarji nad njim, čeprav se ji je lagal, ko je obljubil, da se poroči z njo.

Odprla je vrata in vstopila je Inez, s svetilko v roki. — Ženin čaka, — je rekla počasi, da jo je Betty razumela. — Pošiljam mene, da vas povedem k njemu. — Ali se bojite? — Ne jaz, — je odvrnila Betty. — Povejte mi pa, kako se bo izvršila ta stvar?

— Čakal vas bo v predsobi dvorane, ki služi kot domača kapela in tam bom dala jaz obema čašo vina v imenu cele hiše. Pazite, da boste prijele za čašo, katero bom držala v svoji levi roki ter jo dvignite k ustom pod svojim pajčolanom, da ne bo nikdo videl vašega lica. Nato bomo odšli v kapelo, kjer čaka duhovnik Henriquez, a nobene besede ne smete izpregovoriti, kajti drugače vas bo spoznal po glasu. Do onega časa bo že pričelo uplivati na markija zastrupljena vino in s pritajenim glasom boste izgovorili naslednje besede: Jaz, Betty, se poročam s teboj, Carlos. — Ne smete reči: Jaz, Margareta, se poročam.

— Ko bo to končano, vas bo povedel v sobo, pripravljene za vas in tam bo on trdno zaspal na posledicah omame, natresene v vino. Vaša stvar pa je, kaj se bo zgodilo nato. . .

— Kaj pa se bo zgodilo z vami? — je vprašala Betty. — Oh, jaz in duhovnik bova še danes odjahala proti Seville, kjer ga čaka denar. Slaba družba za žensko, ki misli biti od sedaj naprej počena in bogata, a boljše nekaj kot nič. Mogoče se bomo tam setali ali pa ne. V vsakem slučaju pa nas lahko najdete v hiši senjorja Bernandeza. Čas je napočil. Ali ste pripravljena postati žena španskega granda?

— Seveda — je rekla Betty hladno in odšli sta. Hodili sta skozi prazne dvorane in hodnike. Konečno sta prišli v predsobo kapele ter se ustavili izven kroga luči, ki je prihajala iz visokih svetilk. Tedaj pa so se odprla vrata in vstopil je Morella v spremstvu dveh tajnikov. Nosil je običajno obleko iz črnega baržuna. Krog vratu je nosil dolgo zlato verigo in na prsih redke, še nikdar ni izgledal Morella lepši kot ob tej priliki. Tudi srečen je bil, ker je mislil, da bo sedaj izpraznil čašo veselja, po kateri je tako hrepnel. Njegovo lice je kazalo, da je srečen in Betty, ki je to zapazila, je občutila v svojem sreču neke vrste kes. Globoko se ji je priklonil ter ji nato zašepetal v uho:

— Najbolj sladka, najbolj ljubljena! Hvala nebesom, ki so mi dovolila to veselje. Prosim te še enkrat, da mi odpustiš vso žalost, katero sem ti povzročil in zapomni si, da je bilo storjeno vse to le radi tebe same, katero ljubim bolj kot je bila kedaj ljubljena kaka ženska. Ne tresi se, kajti prisegam ti, da ni v celi Španiji ženske, ki bi imela bolj prizanesljivega moža kot bom jaz. Noč in in dan se bom boril, da te dvignem do visokih časti in izpolnil ti bom vsako željo. Ker se spominjam preteklosti, ne zahtevam preveč od tebe, — vsaj za enkrat ne. Reči le, da mi odpuščas ter dvigni svoj pajčolan, da te poljubim.

Betty je čula ta govor, kojega konec je povsem jasno razumela in pričela se je tresti. To je bila preiskušnja, katere ni pričakovala. Treba pa je bilo izvit se iz zagate, kajti ni si upala govoriti. Malo je dvignila pajčolan ter dopustila, da jo je Morella poljubil na ustnice. Vse je bilo končano in spustila je zopet pajčolan na lice, ne da bi Morella kaj sumil.

— Dober umetnik sem, — si je mislila Inez, a ta ženska zna igrati boljše kot pa oni leseni Peter. Jaz sama bi ne mogla boljše opraviti tega.

Z ljubosumnostjo in sovraštvom v svojem sreču, ki ji je sijalo iz oči, je Inez, ki je še vedno ljubila tega človeka, prijela za dve zlati čaši, pokleknila ter jih ponudila ženin in nevesti.

Morella je vežl čašo iz njene desne roke, a Betty čašo iz njene leve. Ker je bil Morella ves prevzet od prvega poljuba, ni zapazil zlega izraza, jasno zapisanega na obrazu zavržene sužnje. Betty je le malo pokusila, a Morella je vzkliznil: — Pijem na tvoje zdravje, oboževana nevesta!

Nato je vrge čašo nazaj Inez, in sicer na tak način, da je vino, ki je še ostalo v čaši, omadeževalo kot s krvjo snežnobelo obleko sužnje.

Inez se je poznizno sklonila ter dvignila čašo s tal. Ko je zopet dvignila oči, je blestelo v njih zmagoslavje, ne sovraštvo.

Nato je prijel Morella svojo nevesto za roko in v spremstvu drugih in Inez so se napotili k zastoru, za katerim se nahajala velika dvorana. Tam je bila zbrana cela služinčad Morele, v celem kakih sto ljudi. Šla sta naprej proti altaru, kjer je čakal duhovnik. Pakleknila sta na blazini, pošiti z zlatom in duhovnik je pričel opravljati obred, ter ju poročil.

Vse je bilo končano. Duhovnik se je priklonil ter ju blagoslovil. Podpisala sta neke listine, na katere je duhovnik napisal ime, kojih eno je izročil nevesti. Markij ni tega opazil, kajti bil je že napol omamljen.

Oče Henriquez se je priklonil in deset minut pozneje je odjahal iz mesta.

Ženin in nevesta sta se vrnila v dvorano, iz katere sta dospela v svojo sobo, koje vrata so se zaprla za obema.

(Dalje prihodnjik.)

SKUPAJ ZRAŠČENI SESTRI.

V New York sta dospeli iz San Antonio, Texas, dvojčici, Violet in Daisy Hilton, ki sta zraščeni skupaj. Stari sta šestnajst let.

Janko J. Srimšek:

Silvestrovo.

“Bog in sreča z nami, momci dragi!”
“Živeli, junaki mladi!”
“Zdravje nam!”

Približala se je roka roki, zapele so čaše z jasno pesmijo.
“Do dna! — Za srečno svideenje!”

“Leto osorej — na tem istem mestu!”
“Velja! — Velja!”

Lica so žarela in oči in smeh ni maral raz ustnice. In godba je svirala v salonu valček rajajočim parom in hrup in šum in šum in hrup je pozdravljaj prihajajoče Novo leto. . .

“Bratje! Čul sem, da čepinje prinašajo srečo. . . je vrnilil Lovro in tresilil kozarec ob tla. . .

“In jaz. . . In jaz. . . In jaz. . . In jaz. . . Vsi!”

Stekleni drobci so pršeli križema — drobci drobni — veliki — rosnji — bleščeči se kot dijamanti. . .

Moja čaša je ostala cela. . . Trdo je udarila ob tla, poskočila, zavrtela se sama okrog sebe, zopet padla pa legla počasi in previdno, kot da jo vodi in pridržuje nevidna reka, sredi v prašino in smeti in pljunke v kotu. . .

“Pogineš. . . Nikoli več se ne bomo videli. . . Naj ti bo lahka tujja zemlja. . . Moja babica je bila modra prerokinja. . . Nikoli v življenju se ni zmotila. . .

Svečano so skozi sobane zabrneli udarii polnočne ure. . . Svetiljke so ugasnile. . . Godci so udarili v vrtočlav tuš. . .

Srečno Novo leto! — Srečno! — Srečno!”

Jadrno smo skočili na mlade noge. — Segli so si v desnice. — Moja dlana je ostala brez para. . . In objeli so se in poljubili. . . jaz sem med njimi bil nepoklican in nevaljen svat. . .

Nekaj dni pozneje so nas razpodeli na sve štiri strani neba. Odšli smo na sever in vzhod, na jug in zapad. . . Suho listje brez volje in

moči v razbesnelih vrtnih orkana, ki je vršal nad zemeljsko oblo.

Zopet Silvestrovo. . . Deveto od onih časov. . . Žene in otrok mi. . . Previdnost ni dala in moja fantovska sobica je pusta, in prazna. Na mizi leži album s slikami, po stenah vise okvirji, obrobljeni s črnim florom. . .

Prelistavam album in na vsakem drugem, tretjem listu se reži črn križ z zlokobnimi, dolgimi kraki. . .

“Oj, bratje! Junaki moji mladi! Čakam vas že devet let! Kje ste? Kje ste ostali? Zakaj ne pridet? Ali je res tako dolga pot od vas do mene, da je niste mogli prevaliti v teku devetih let?”

Novoletni zvonovi pojo nad mestom in njihova sladka pesem trka mimogrede z mehikimi prsti na moje okno. . .

Tako sam sem. . . Tako tiho je v mojem stanu. . . Nič pesmi. . . Nič smeha. . . Nič vriskov. . . Nič pennege se vina ne godbe. . .

Lovro. . . Joško. . . in vi drugi! Prijatelji srečni! Dragi! Devet dolgih, devet težkih Silvestrovih noči vas čakam ob belo pogrnjeni mizi z visoko odvito svetilko na njej, a vas ni! Le devet črnih gavranoj kljuje sredi sreča. . . Devet črnih, devet neusmiljenih gavranoj. . . In nič ne govore te zlovesče ptice. . . Nič ne krakajo. . . Samo krešejo s krivimi kljuni. . . samo mesarijo. . . trgajo. . . Polenca v pečici pa prasketajo in se sredi lačnih plamenov izpreminjajo v pepel. . . In voda v samovarju brodi, brodi, brodi in brni otožno žalostinko. . .

Moji novi tovariši trdijo, da sem postal menih in samotarec, ker nisem šel z njimi. . .

Špartanska mati.

Ko so nekemu Špartaneu očitali bojazljivost, mu je mati rekla: “Slabo govorijo o tebi; popravi to, naredi konec govoricam ali pa uniči samega sebe.”

Anekdote.

Strah pred vodo.

Ko je bil Napoleon star dve leti (1771), so ga dali krstiti. Boter ga je držal nad krstnim kamenom, a deček se je upiral na vso moč. Brecaj z nogami, mahal z rokami in hotel poklekniiti z drugimi vred pred ohtar. Ko ga je duhovnik hotel poskropiti z vodo, je deček vpil: “Ne me zmoočiti.” Želje mu seveda niso mogli izpolniti.

Špartanski odgovori

Povabili so Špartanca na obed; odklonil je in sporočil: “Ne maram tuje pameti.”

Drugi Špartance je videl tujea, ki je nabiral darila za bogove. Rekel mu je: “Ne maram bogov, ki so revnejši od mene.”

Tretjega Špartanca je vprašal tujea, stoječ na eni nogi: “Ne verjamem, da bi mogel ti toliko časa vzdržati kot jaz.” Špartance: “Jaz sicer ne, a vsaka gos ti lahko napravi to uslugo.”

“Zakaj imate pri vas v Špartu tako malo postav?” so vprašali Špartanca. “Tistim, ki malo govorijo, jih ni treba dosti!” (češ, ker napravimo s klepetanjem marsika ko neumnost.)

Vsak pol.

Slavnega švicarskega kirurga Cezarja Roux iz Lausanne so poklicali na težko operacijo v Pariz. Ko stopi v predsobo bolnikovo, ga potrka domači zdravnik po ramu in mu zaupno reče: “Vsakemu pol.” češ, veliko računaj in daj meni polovico. — Domači zdravnik v bogatih rodbinah imajo letno plačo in zahteva po polovici honorarja je seveda nesramna. — Roux si misli: “Dobro, boš videl, koliko boš dobil.” Opomniti moram, da plačajo take zdravnike, še če jih oddalec pokličejo, vselej po tisočakah in da je domači zdravnik pričakoval veliko nagrado. Nemalo se torej začudijo bolnikovi sorodniki, ko jim po srečno dovršeni operaciji poda Roux račun: Potni stroški in 10 frankov za delo. Vsi veseli mu plačajo neprimer- no nizko svoto. Še bolj se je pa čudil domači zdravnik, ko mu v pred sebi stisne Roux pet frankov v roko in mu reče: “Vsakemu pol.”

Vsak polovico sta dobila tudi druga dva. Sultan Murad III. (1574—95) je imel dvornega no- cea, ki si je vsako jutro pri vstopu v vladarjevo sobo smel izprosiiti kako uslugo. Navadno je prosil za denarno pomoč. Nekoč pa ne prosi za sto cekinov kakor sicer, temveč za sto udarcev po podplati- h. Sultan mu je takoj ustregel; ob velikom upitju in jadikovanju so mu jih našteji že petdeset, ko za kriči: “Dosti je, ne maram več!”

— “Kako to?” vpraša sultan. Šaljivec reče: “Danes zjutraj je prišel vratar k meni in me je prosil, naj mu odstopim polovico današ- nje nagrade. Obljubil sem mu in prosim, naštejte jih sedaj še nje- mu petdeset.” Vratar jih je dobil, norec pa ravnatoliko cekinov za prestane bolečine.

Kretanje parnikov - Shipping News

30. decembra: La Savoie, Havre; Arabie, Chem- bourg, Hamburg.
31. decembra: Zealand, Cherbourg; Ohio, Cherbourg, Hamburg.
1. januarja: Aquitania, Cherbourg; Suffern, Havre; New Amsterdam, Rotterdam; America, Bremen.
6. januarja: Columbus, Cherbourg in Bremen; Dullo, Genova.
7. januarja: Paris, Havre.
8. januarja: Deutschland, Boulogne in Ham- burg.
10. januarja: Mésate, Cherbourg; George Wash- ington, Cherbourg in Bremen.
14. januarja: France, Havre.

15. januarja: Mongolia, Hamburg.
17. januarja: Berengaria, Cherbourg; Pres. Roose- velt, Cherbourg, Bremen; Veendam, Boulogne, Rotterdam.
20. januarja: Stuttgart, Cherbourg, Bremen; Pitta- burgh, Cherbourg in Hamburg.
22. januarja: Cleveland, Boulogne in Hamburg.
24. januarja: La Savoie, Havre; Conte Verde, Genova.
28. januarja: Paris, Havre; Orduna, Hamburg; Pres. Harding, Cherbourg in Bremen.
29. januarja: Minnekahda, Cherbourg in Hamburg.
31. januarja: Majestic, Cherbourg; Ausonia, Cher- bourg.

Krivična sodba.

Kesnofon pripoveduje: Kralj Cir je moral kot deček razsoditi pred svojim učiteljem tale slučaj: Neki fantič je imel od sile kratko sukunjico. Ugledal je drugega deč- ka, mnogo manjšega od njega, ki je pa imel veliko predolgo obleko; vzeml mu jo je in ga oblekel v svojo, tako da sta bili sukunji obema prav. Med dečkoma je nastal prepir, ker se mali v tuji sukunji ni dobro počutil. Učitelj ukaže Ciru, naj prepir razsodi. A kaj napravi Cir? Pustil je malemu krajšo sukunjo in velikemu daljšo, češ, da sta tako bolj primerno oblečena. Pa jo je pošteno skupaj; učitelj mu je priti- snil prav krepko za uho in mu je rekel: “Ako bi bilo šlo za lepoto, bi bil prav sodil; ker pa je šlo za pravico, si krivično sodil.”

Misijonar Grubb.

Bival je dolgo časa med Leng- andlijanci v Gran Chaco (čako) v Južni Ameriki in nam pripovedu- je o njihovih vražah. Sanje imajo za resnico. Nekoč pride k njemu Indijance in mu reče, naj vendar plača tri buče, ki jih je bil ukradel z njihove njive. Grubb je seveda tajil, ker je bil nedolžen, a Indija- nce je trdil, da jih je ukradla Grub- bova duša. V samjah je videl misij- onarja, kako je nesel buče z nji- ve.

O misijonarjih pravijo, da so ča- rovniki. Njihov čarodej je jedel strupene gobe in mu ni nič škodi- lo. Grubb je storil isto, gotoč s tem dokazati, da je čarovnik gol- ljuf. A domačini so rekli: To ti je lahko, saj si ti tudi čarovnik.”

Neupogljivost.

Hudega zločinca so obsodili na smrt, a mogočni zagovorniki so vplivali na Ludovika XIV, da ga je sklenil pomilostiti. Poslal je po kancelarja Voysina in mu ukazal prinesiti kraljeve pečate. Zastoj ga je prosil kancelar, naj nikar ne pomilosti takega zločinca, da tega ne bo mogel zagovarjati pred ve- stjo in pred Bogom. A kralj osta- ne pri besedi, prineso mu pečate in odlok je kmalu spisan. “Nesite pečate nazaj!” ukaže Voysinu. “Ne, Veličanstvo, umazani so, ne primem jih več.” Kralj premišlja, ne reče ničesar, prime odlok, ga raztrga in vrže na ogenj. “Sedaj pa lahko vzamem pečate,” pravi Voysin, “ogelj je vse očistil.”

Koledar za leto 1925.

Še nobeno leto nismo Koledarja tako naglo prodajali kot ga letos. Skoraj sleherni, ki ga je naročil, nam sporoči, da je z njim navdve zadovoljen. Vsebuje dosti aktual- nih člankov, lepih povesti ter na- svetov, ki pridejo prav vsaki go- spodinji.

Nadalje vsebuje kratko zgodo- vino priseljevanja v zadnjih pet- desetih letih ter natančno besedilo nove priseljeniške postave.

Globok in mnogo odkrivajoč je tudi članek “Svet bodočnosti”. Kdor hoče imeti Koledar, naj ga takoj naroči.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je na tučno poučen o potnih listih, prt ljiagi in drugih stvareh.

Pojasnili, ki vam jih zamore- dati vesle naše dolgoletne izkušnje, vam bodo gotovo v korist; tudi pri- poročamo vedno le prvostarne par- nike, ki imajo kabine tudi v III. razredu.

Glasom nove naselniške postave ki je stopila v veljavo s 1. julijem 1924, zamorejo tudi nedržavljeni dobiti dovoljenje ostati v domovni eno leto in ako potrebno tudi dalj; tozadavna dovoljenja izdaja gene- ralni naselniški komisar v Wash- ington, D. C. Prošnjo za tako do- voljenje se lahko napravi tudi v New Yorku pred odpotovanjem, ter se pošlje prosilcu v stari kraj gla- som nanovejše odredbe.

KAKO DOBITI SVOJCE IZ STAREGA KRAJA

Kdor želi dobiti sorodnika al svoja iz starega kraja, naj nam prej piše za pojasnila. Iz Jugosla- vije bo pripisčenih in prihodnjih treh letih, od 1. julija 1924 naprej vsako leto po 671 priseljenec.

Ameriški državljeni pa zamorej dobiti sem žene in otroke do 18. le- ta brez, da bi bili šteti v kvoto. T- rojane osebe se tudi ne štejejo kvoto. Stariši in otroci od 18. do 21. leta ameriških državljanov p- imajo prednost v kvoti. Pišite z pojasnila.

Prodajamo vozne liste za vse pro- ge; tudi preko Trsta zamorejo Ju- goslovani sedaj potovati.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt St., New York

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in o- brtnike, pri katerih kupu- jete ali naročate in ste z- njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu “Glas Naroda”. S tem boste vstregli vsem.

Uprava “Glas Naroda”

Prav vsakdo—

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI

v “Glas Naroda”

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA “GLAS NARODA” NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

Nove pošiljatve knjig.

Prejeli smo veliko zanimivih in poučnih knjig in jih prodajamo po označenih cenah.

Po teh knjigah smo imeli mnogo vprašani, zato ne odlašajte z naročilom, da katere ne zmanjka, predno dobimo vaše naročilo.

Z naročilom pošljite potrebno svoto bodisi z money ordrom, v znakah ali gotov denar v zavarovanem pismu na:

GLAS NARODA, 82 Cortlandt St., New York

Prečitajte pazno oglase o novih knjigah.

KNJIGARNA “GLAS NARODA”

POUČNE KNJIGE:

- Kneippov domači zdravnik\$1.25
- Gospodinjstvo 1.00
- Naša zdravila50
- Nasveti za hišo in dom 1.20
- Sadje v gospodinjstvu70
- Zdravilna selišča30
- Zbirka domačih zdravil z opisom človeškega trupla .75
- Najboljša slovenska kuharica z mnogimi slikami, obsega 668 strani 5.00
- Slovensko nemški besednjak, (Wolf-Plotrnik) — 2 trdo vezani knjigi, skupaj 1888 strani10.00
- Nemško slovenski besednjak, (Wolf-Cigale), — 2 trdo vezani knjigi, skupaj 2226 strani 7.00
- Jugoslavija, 3. zveski, zemljepisni, statistični in gospodarski pregled in — Zgodovina SHS, 3. zveski, zgodovinski podat- ki Jugoslovanov in Slovanov sploh na Balkanu. Zelo zanimivo za vsakega Jugoslovana 3.25

Mi plačamo poštnino.